

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

LV. Heterodoxorum ressonda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

116 *De primariis Precibus Imperialibus*
Romanis impetrarunt, eoque usi sunt,
& Preces diversas ab antiquis direxerunt,
mentionem facientes confirmationis Pon-
tificiæ, quis non videt ipsos Augustissi-
mos Imperatores, Germanosque omnes
spatio tanti temporis agnovisse necessita-
tem indulti Summi Pontificis, & consue-
tudinem hanc esse, ut sine Pontificio in-
dulto, neque parerent Imperialibus Pre-
cibus Ordinarii, aut Capitula Germaniæ,
neque Imperatores eas dirigerent, aut
dirigere se posse putarent.

L V. Hoc argumento exagitati A catholici
Heterodoxo- scriptores, qui ad potestatem summi Ec-
rum respon- clesiae Pastoris imminuendam, omnem
sa. lapidem semper moverunt scriptis dictis-
que, ut laicis Principibus etiam Ecclesia-
stica jura attribuerent, ita respondent
per os Ahasueri Fritschii: *Nihil refra-*
gatur, quod Imperatores ipsi in suis pri-
mariarum Precum diplomatis Apostolica
auctoritatis, & Pontificiæ confirmationis
mentionem faciant; quamvis enim forte
negari nequeat, hodie Imperatores absque
Pontificis approbatione primarias Preces
non exercere, uti etiam ex Gailio, Paur-
meistero, Stephano, & aliis monet Lam-
padius de Republic. Roman. German. par.
3. cap. II. §. 46., dici tamen potest cum
Klockio conf. 4. num. 23., quem à se re-

latum sequitur Stamlerus de reservat. Imperat. §. 51. num. 3. , confirmationem illam Pontificiam abundantioris cautelae, civilitatis magis, quam cujusdam necessitatis intuitu ab Imperatoribus impetrari, quo scilicet eo faventiores sibi nanciscantur Capitulares, quorum plurimi reperiantur, in quorum animis non nihil plenius Pontificia illa majestas radices egit. Hæc Fritschius tract. de Jur. primar. Prec. cap. 2. num. 36. & seqq. Besold. etiam Theaur. practicab. par. 2. verb. Primariæ Preces pag. mihi 147. ad fin. sic: Licet autem hodie Imperatores pro ea, qua sunt in Summos Pontifices affectione, jus illud ipso jure ex inveterata consuetudine Imperii Pontificia confirmatione roboratum esse dicant, ea tamen officii, & civilitatis causa prolata verba juri Caesaris, & Imperii nihil derogant; translativum enim est, confirmationem etiam ab eo factam, qui jus confirmandi habet, actui per se perfecta nihil novi dare. Scuederus libello de introduct. in jus public. Imper. Roman. Germanic. part. special. sect. 1. cap. 5. num. 15. pag. 233. in hæc verba: Quidam enim primarias Preces Imperatori nostro, ex Pontificis Romani concessione, & indulto competere volunt, quorum antesignanus Speculator, qui privilegium bullæ

VJ
 orobozuH
 noqter mur
 at

118 De primariis Precibus Imperialibus
tum se vidisse testatur. Hunc ideò sequun-
tur Joann. Andr. Boer. decis. 32. num.
8., Restaur. Castald. de Imperat. quest.
100. num. 14. & seqq., Gail. 2. observ.
155. in fin., Stephan. de jurisd. lib. 2.
par. 1. cap. 1. membr. 1. num. 116.,
Rumel. ad A. B. par. 1. D. 4. Thesaur.
16., Lampad. par. 3. cap. 11. num. 47.,
& hoc ipsi Imperatores Rudolphus 2. &
Ferdinandus 2. in concessionum formulis
apud Paurmeister. de jurisdic. lib. 1. cap.
11. num. 48. fateri videntur. Alii verò
hoc jus Imperatoribus intuitu Advocatia,
sive universalis protectionis Ecclesiarum
competere tradunt. Sed verissima est il-
lorum sententia, qui primarias Preces te-
nues antiqui juris Cesarei, circa sacra,
collationem Episcopatum, Abbatiarum,
aliorumque Beneficiorum, reliquias esse, &
Imperatoribus per continuatum ad tempora
nostra exercitium mansisse, contendunt;
quam nostram quoque proinde facimus,
existimantes primariarum Precum natales
canonica illa dignitate longe antiquiores
esse, & in concessionibus Imperatorum Pon-
tificia auctoritatis, aut approbationis men-
tionem fieri, abundantioris saltem cautela
gratia ex civilitate magis, quam necessi-
tatis intuitu; quo scilicet Pontificiis, qui
omne illud jus soli Pontifici competere per-

suasi sunt contra rescripta Imperatoria ex-
cipiendi ansa eximatur. Fritschio concinit
Vitriarius de Instit. jur. public. Roman.
Germanic. lib. 3. tit. 2. pag. 55. & 56.
num. 9. ubi differit in hunc modum :
Innocentius X. in Bulla ita loquitur de his
primariis Precibus , quasi illa soli suæ li-
beralitati debeantur ; sed licet negari non
possit , à Papa solere jam aliquandiu tale
quid Cesaribus concedi ; tamen hoc jus
Cesareum nisi solis Papalibus concessioni-
bus , neutiquam est admittendum ; nam
antea plurima jam secula Cesares hoc jure
usi sunt , non agnoscentes hoc esse donum
aliquod Papale , sed ex antiqua consuetu-
dine tale sibi deberi ratione suæ coronatio-
nis ; quinimò hæc potius tenues sunt re-
liquæ antiqui juris Cesarei circa collatio-
nem Episcopatum , Abbatiarum , alio-
rumque Beneficiorum ; ut ita licet Impe-
ratores hoc jus hodie , ut Beneficium à
Pontifice agnoscant , uti clarissimè hoc pa-
teret ex formula , qua Paulus V. Papa Fer-
dinando II. hoc jus indulsit ; item ex con-
cessione hujus juris , quæ facta est ab In-
nocentio X. Ferdinando III. (mendose
tamen , scilicet Urbano VIII.) ubi , in-
ter alia , Summus Pontifex ita loquitur :
Precumque primariarum eidem Ferdinan-
do in Imperatorem electo à præfata Sede

120 De primariis Precibus Imperialibus
 Apostolica concessarum, ad jura majestatis
 sit referendum. Et in adnotatione lit. A.
 ita scribit: Rationes eorum; prima, quod
 Pontifici circa sacra, & res Ecclesiasticas
 suprema competat potestas; secunda, in
 Concordatis Germanie Nicolaus V. colla-
 tiones omnium Beneficiorum vacantium Ec-
 clesia sibi reservavit; tertia, Rudolphus
 II. & Ferdinandus II. in concessionum for-
 malis ex inveterata consuetudine, Aposto-
 lica auctoritate confirmata hoc jus depen-
 dere agnoverint. Rectius docet Fritschius,
 qui illud reliquias pristini Imperatorum
 juris circa sacra, qua Henricus V. Ponti-
 fici cessit. Ad opposita respondendum;
 primo, Pontifici proprie loquendo jurisdic-
 tionem Ecclesiasticam non aliter vindican-
 dam esse, quam in quantum Cæsares ta-
 cente Imperio ipsis eam reliquerint; quod
 de primariis Precibus dici nequeat, cum
 de illis inter Cæsares, & Papas nunquam
 convenerit; secundo, Fridericum III. per
 Concordata juribus Imperii præjudicare non
 potuisse, deficiente Imperii totius consensu,
 præter quod de questionis jure nec jota in
 favorem Pontificis ibi reperiat; tertio,
 Phrases Rudolphi, & Ferdinandi II. de
 confirmatione Papali nihil involvere con-
 trarii, utpote non necessitatis, sed captan-
 da tantum eo facilius Capitularum benevo-

IV I
 Imperatorum
 concordat
 non sunt
 aming
 Precibus
 induc
 Pontificis

Dissertatio. 121
lentia gratia adjectas. Et num. 8. in ad-
notat. lit. C. in fin. videns laico Principi
non posse competere sub specie Precum
jus compellendi, ita respondet: *Appel-*
lationis interim latina ratio à literis com-
mendantiis desumpta penitus absurda mihi
non videtur, quoniam Imperator non man-
dantis, sed intercedentis, petentis, &
commendantis stylo utitur: in quo sane
palmariter errat, cum ex formula Pre-
cum in principio exhibita pateat, Augu-
stissimum Imperatorem non commendan-
tis, sed precipientis, & cogentis, ac
mulantis personam induere. Per totidem
verba loquitur Joannes Mayer. tract. de
jur. primar. Prec. pag. mihi 65. §. Licet
autem, & seqq.

Hoc pacto scriptores heterodoxi se
satisfacere arbitrantur argumento superius
relato. At ex verbis jam adductis ne-
gare ausi non sunt, quod Imperatores
non consueverint, præsertim post Con-
cordata, primariis Precibus uti sine au-
ctoritate indulti Pontificii, quodque has
Preces recognoverint tanquam Benefi-
cium, & donum Papale: quæ Acatho-
licorum confessio ostendit, oscitanter
recurri ad antiquiorem consuetudinem,
dum præsens status rerum, & facta po-
sitiva Imperatorum spatium duorum secu-

LVI.

Imperatores
post concor-
data usi non
sunt prima-
riis Precibus
sine indulto
Pontificio.